

Det vil maaske forbavse nogle, at der ikke er optaget ny Bevilling til Anskaffelse af en Undervandsbaad. Undervandsbaade spille i den senere Tid en større og større Rolle, og tegne til at blive et værdifuldt Vaaben, og Forholdene i vore Farvande ere i flere Henseender meget gunstige for deres Benyttelse. Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skulle anskaffe disse Baade, har selvfølgelig været taget under den nøjeste Overvejelse. Frankrig, som har været banebrydende for denne Konstruktion, har for Øjeblikket 14, og efter Planerne vil det i 1906 have 68. Dette røber en stærk Tro til disse Baade; men samtidig bygge de 3 Baade af forskellige Typer for at komme til Kundskab om, hvilken Type de skulde vælge. England og Amerika bygge ligeledes ganske enkelte Baade, og i andre Lande have Regeringerne selv taget Bygningen af Baadene i deres Haand. Da altsaa selve Sagen staar famlende, og da vi paa „Olfert Fischer“s Konto have meget store Udbetalinger paa Panser og Artilleri, ere vi nødte til at bruge Resten af Pengene paa denne Konto til Fortsættelse af Skibets Bygning. Hvis ikke dette sker, ville vi komme til at gaa i Staa, hvilket ikke alene vil have Indflydelse paa Skibets Færdigbygning, men vi ville tillige være nødsagede til at afskedige et stort Antal Arbejdere, hvad jeg saalænge som muligt vil gaa imod, særlig med Vinterens Komme for Øje. Det er derfor, jeg paa indeværende Aarsbudget ikke har optaget nogen Bevilling til Bygning af Undervandsbaade.

Jeg skal sluttelig blot gøre et Par Bemærkninger angaaende Telegrafering uden Traad, den saakaldte Gnist-Telegrafering. Ærede Medlemmer ville erindre, at der i Januar 1900 forliste et Skib „Remus“ paa Høns Rev. Den ene Halvdel af Mandskabet druknede, den anden Halvdel blev efter 3—4 Dages Forløb i en frygtelig Forfatning optaget af Fyrtransportbaaden i Nordsøen; de havde i den Tid hængt paa Vraget. Dette gav Anledning til, at Marineministeriet søgte en Bevilling til Anskaffelse af Apparater, hvorved man kunde telegrafere uden Traad mellem Fyrskibene „Vyl“ og „Horns Rev“ og Blaavandshusks Fyrtaarn. Bevillingen blev selvfølgelig givet med Redebonhed af Rigsdagen. Det var Mening at skaffe disse Apparater fra den bekendte Marconi, som havde etableret en Filial i London. Han skulde foruden Penge til Apparaterne have en aarlig Afgift for Patentet. Men da det kom til Stykket, vilde han ikke have noget med os at gøre. Naa, det kunde jo være os det

samme, saa henvendte vi os til andre Firmaer, og Bestillingen gjordes hos „Allgemeine Elektrizitätsgesellschaft“ i Berlin. Men da man der skulde have Pengene paa en Gang, kunde vi kun anskaffe to til et Fyrskib og et Fyrtaarn, og vi valgte da at anskaffe til „Vyl“ Fyrskib. Disse Apparater ere modtagne i disse Dage, og de arbejde tilfredsstillende. Selve Apparaterne drives om Bord af Fyrskipperen og hans Styrmand og paa Fyrtaarnet af Fyrmesteren og Fyrassistenten. Paa dette Aars Finanslov have vi opført Patentafgiften, som vi troede at skulle betale, og paa det Finanslovsforslag, de Herrer behandle for Tiden, have vi ogsaa opført Patentafgift. Disse to Patentafgifter, vi ikke komme til at disponere over, agter jeg med fornøden Tilslutning at bruge til Anskaffelse af et Apparat til Horns Fyrskib; saa at dette Anlæg er i fuldstændig Orden. Jeg haaber ikke, at der ofte skal blive Brug for det under sørgelige Omstændigheder. Men skulde Ulykken ske, have vi Midler til øjeblikkelig at kunne sætte Landstationen i Underretning om den sørgelige Begivenhed, der er foregaaet.

Finansministeren (Hage): Blandt den store Mængde af enkelte Spørgsmaal, som ere fremdragne under disse Dages Forhandling, er der kun meget faa, som staa i Forbindelse med Finansministeriets Afsnit paa Finansloven. Hvad der af det fremførte vedrører Finansministeren er væsentlig de større, de mere almindelige Synspunkter. Først og fremmest er der en Række Udtalelser af Tilslutning til mine Ytringer ved Finanslovens Fremsættelse om den Aand, hvori vort politiske Arbejde fremtidig bør stræbes ført. At denne Tilslutning har glædet Regeringen, behøver ikke at siges. Selv om den fredelige — jeg kunde fristes til at sige idylliske — Stemning, som for Øjeblikket hviler over vort politiske Liv, kommer til at vige for en noget større Kampiver — og det er jo ikke let at undgaa — er det dog et berettiget Haab, at Kampen vil blive ført med oprigtig Villie til at staa over for hinanden som Modstandere, ikke som Fjender. Dernæst er der fremsat mange Udtalelser i

Rettelse.

Sp. 335, L. 6 f. o.: „Kullerfiskeriet“, læs: „Kutterfiskeriet“.